

Cartes

T'enyorem...

i mai t'oblidem

PARES, GERMÀ I FAMILIARS DE BERNAT BUDALLÉ. Vidreres.

Com t'enyorem, Bernat, enyorem el teu etern somriure, la teva entranyable mirada, la tendresa del teu amor, la vivesa del teus ulls, l'honestedat del teu cor, la sinceritat amb tothom, l'honradesa amb els teus amics, la lluita, l'empenta i les teves ganes de viure.

Com sempre ens deies, s'ha de lluitar, s'ha de guanyar, mai s'ha de mirar enrere, sempre endavant.

Ja són cinc anys, renoi, com passa el temps. Sí, cinc anys de la teva partida, moltes, moltíssimes coses han passat, però mai, mai t'oblidem. T'enyorem... T'enyorem...

La nova entrevista Mas-Rajoy

Mateu Frigoler Teixidor.canet d'adri

Per què el nostre President ha de tornar a La Moncloa? Què se li ha perdut, a la capital del Reino. Tenim un acord de data i pregunta, què més volem? El senyor Rajoy no és el David Cameron, a ell el càrrec de president li ha anat sempre molt gran. Vivia molt millor com a registrador de la propietat a Santa Pola, plaça que continua conservant per allò que diem els catalans, tenir un roc a la faixa. De què parlaran els dos presidents, del fitxatge per vuitanta milions d'un caníbal al futbol català, del suposat romanç entre la Isabelita Preysler i el Florentino Pérez, del nou look de la Belén Esteban a Sálvame de Luxe... Qui ho pot saber?

El que sí podria aprofitar l'Artur Mas en el seu comiat, allà ben asseguts en els sofàs de presidència, amb un "xupito" d'orujo gelat al davant, seria llegir-li al Rajoy uns Proverbios y Cantares del gran Antonio Machado molt adients en aquesta trobada: "El que espera desespera/ dice la voz popular./ ¡Que verdad tan verdadera!/ La verdad es lo que es,/ y sigue siendo verdad/ aunque se piense al revés"; "Nuestro español (Rajoy) bosteza/ Es hambre? Sueño? Hastío?/ Doctor, tendrá el estómago vacío?/ - El vacío es más bien en la cabeza"; "Al andar se hace camino/ y al volver la vista atrás/ se ve la senda que nunca/ se ha de volver a pisar (Espanya)./ Caminante no hay camino,/ se hace camino al andar. (Cap a la independència)".

ADIF-Girona: servei a la ciutadania?

loreto castañer. girona.

Servei a la ciutadania? Mala gestió? Servitud de pas? Són preguntes que em faig ja que el passat dia 9 de juliol volia comprar un bitllet de tren a l'estació ADIF-Girona per viatjar a Barcelona amb el tren d'alta velocitat. Vaig anar-hi mitja hora abans i la meva sorpresa va ser que la màquina expenedora de bitllets indicava "tren completo", tant el de les 11.52 h com el de les 13 h. Vaig preguntar a les hostesses si era possible que els dos trens anessin plens i em van dir que no, que a vegades falla el sistema i surt "tren completo" però en realitat no és així. Jo necessitava arribar aviat a Barcelona i molt amables, les hostesses d'ADIF van mirar els ordinadors i els constava que només pujaven 14 persones a Girona. També varen trucar per telèfon al supervisor del tren per preguntar si realment el tren aniria ple amb les 14 persones que pujarien a Girona i la resposta va ser que no. Donat que era evident que hi havia un error al sistema varen preguntar si una persona podia pujar a Girona per anar a Barcelona pagant el bitllet a bord directament al supervisor, i la resposta va ser no, que si la màquina deia "tren completo" deuria ser per algun motiu.

Està clar que no només vaig perdre la gestió a Barcelona, sinó la seguretat que en cas de necessitat pugui arribar a Barcelona abans d'una hora. És lamentable que per la meua ciutat passi un tren d'alta velocitat mig buit i jo, ciutadana de Girona, enamorada de la ciutat i de tenir tren d'alta velocitat, no pugui pujar-hi perquè la màquina diu "tren complet". Certament és molt trist. L'altra cosa pot ser que en lloc de ser un servei a la ciutadania o una mala gestió, Girona sigui una servitud de pas de l'única empresa que controla el tren d'alta velocitat. Han foradat la ciutat, n'he patit les conseqüències i sembla que els avantatges només són per enllaçar París, Barcelona i Madrid.

A la fi, ens despertem

JOAN JANOHER I SADURNI. vulpellac.

Una necessitat imprescindible, com poder aprendre un ofici, ara sembla que vol agafar força; quants anys han hagut de passar per obrir els ulls a una societat adormida dins la mancança d'aquest afer tan important? La professionalitat tan enyorada per la seva utilitat ara s'esdevé innovador i preocupant. Han hagut de passar moltes dècades per entrar a valorar el que representava arribar a ser un oficial preparat i poder afrontar les especialitats tan diverses del mercat. Els que ja tenim uns quants anys hem conegut afortunadament la immensa sort de conèixer la cultura en aquest món industrial, i que tan desemparat s'ha trobat per comptar amb operaris formats mitjançant un ric aprenentatge de taller i social. Com molt bé diu l'enunciat, sembla que la inquietud de formació dels joves, amb valors de coneixements industrials i del moment actual, no se n'hagin adonat de la importància i conveniència escaient d'un procés tan vital i positiu.

Sembla, doncs, que la Universitat Politècnica de Catalunya està interessada en despertar l'inquietud dels empresaris per cobrir aquest espai quasi oblidat. Preocupant-se de motivar i formar nois i noies per assolir la responsabilitat de mantenir-los preparats per les noves tendències industrials. Els pioners de l'inici de la recuperació dels oficis són les empreses tèxtils de Terrassa, amb la col·laboració de l'Institut Tècnic de la ciutat. Endavant, doncs, i obrim els ulls al futur.

Turisme, pedagogia i intel·ligència

josep m. loste i romero. portbou.

Quan ja som en plena època estival, en què molts pobles, viles i ciutats de la nostra geografia catalana s'emplenen de visitants molt diversos, de turistes que volen gaudir d'unes merescudes vacances en un país com Catalunya, privilegiat pel que fa a les seves riqueses naturals, paisatgístiques, culturals es fa més necessari que mai activar la nostra pedagogia i intel·ligència política; és a dir, explicar a tota aquesta munió de gent tan diversa, però meravellada per Catalunya, que el dia 9 de novembre els catalans volem votar, volem exercir la democràcia. També cal explicar-los que Catalunya està vivint un procés sobiranista modèlic, completament pacífic i democràtic, en què vol que se l'escolti en l'àmbit internacional per tal d'esdevenir -per necessitat, no per caprici- un estat independent dintre de la interdependència europea.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2014/07/24/cartes/679982.html?utm_source=rss